

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urtos/3/2016
Identifikačné číslo spisu:	9016898471
Dátum vydania rozhodnutia:	20.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9016898471.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Petra Krajčoviča a JUDr. Františka Moznera na neverejnom zasadnutí 20. septembra 2016 v Bratislave, v trestnej veci odsúdeného E.A. pre zločin krádeže za účelom zárobku vlámaním podľa §§ 127, 129 č. 1 rakúskeho Trestného zákonníka a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 14. júla 2016, sp. zn. 2Ntc/3/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného E.A. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave podľa § 66 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdeného E.A. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 2Ntc/3/2015 zo dňa 23. apríla 2015 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Urtos/3/2015 zo dňa 17. júna 2015 bolo rozhodnuté tak, že podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) sa rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 93 Hv 85/14x z 23. septembra 2014, v bode I./ a II./ a rozsudok Krajského súdu Eisenstadt sp. zn. 25 Hv 80/14k zo dňa 29. októbra 2014 na území Slovenskej republiky uznáva a vykoná. Uvedenými rozsudkami bol odsúdený E.A. uznaný za vinného zo spáchania zločinu krádeže vlámaním podľa §§ 127, 129 č. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky (skutok v bode I./) a z prečinu nátlaku podľa §§ 15, 105 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky (skutok v bode II./), za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky (rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň sp. zn. 93 Hv 85/14x zo dňa 23. septembra 2014) a zo spáchania zločinu krádeže vlámaním za účelom zárobku podľa §§ 127, 129 číslo 1, 130 štvrtý prípad Trestného zákonníka Rakúskej republiky, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok (rozsudok Krajského súdu Eisenstadt, sp. zn. 25 Hv 80/14k zo dňa 29. októbra 2014). Pre výkon oboch týchto trestov bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Odsúdený E.A. t. č. vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Dubnici nad Váhom zvyšok nepodmienečného trestu odňatia slobody na základe rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 2Ntc/3/2015 zo dňa 23. apríla 2015 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Urto 3/2015 zo dňa 17. júna 2015.

Krajský súd v Bratislave napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že u odsúdeného E.A. bola síce splnená formálna podmienka na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (uplynutie doby na podanie návrhu o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), ale nebola u neho splnená podmienka materiálna, ako to vyplýva aj z hodnotiacich správ o osobe odsúdeného z ústavov na výkon trestu a z jeho odpisu registra trestov. Na tomto základe preto súd dospel k záveru, že jeho návrh nebol dôvodný.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený E.A., ktorý uviedol, že krajský súd nevzal do úvahy jeho pozitívne hodnotenie z Rakúska, kde vykonával trest odňatia slobody a pri vypracovávaní hodnotenia na Slovensku tiež na to nebolo prihliadnuté. V prípade prepustenia z výkonu trestu dodrží obmedzenia, ktoré mu súd uloží.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného E.A. nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Účelom inštitútu podmieneného prepustenia je umožniť odsúdeným, ktorí spĺňajú zákonom stanovené podmienky, aby preukázali, že ďalší výkon uloženého trestu v nápravno-výchovnom ústave už nie je potrebný a taktiež motivovať odsúdených možnosťou skoršieho prepustenia z výkonu trestu k takému správaniu, ktoré by ich malo viesť k lepšej resocializácii a náprave spoločenských vzťahov, narušených ich trestnou činnosťou. Podstatou tohto inštitútu je aj skutočnosť, že sa neuplatňuje plošne, ale iba vo vhodných prípadoch, teda iba u niektorých odsúdených.

V konkrétnom prípade aj podľa názoru najvyššieho súdu odsúdený E.A. splnil iba formálne podmienky inštitútu podmieneného prepustenia. K tomu, aby žiadosť odsúdenej osoby o podmienené prepustenie bola úspešná sa však vyžaduje aj splnenie materiálnych podmienok. V tomto smere krajský súd svoje rozhodnutie založil na všestrannom zhodnotení osobnosti odsúdeného, dostatočne zhodnotil jej doterajšie správanie sa počas výkonu trestu, prihliadal na jej osobné pomery, na spáchané trestné činy i na účel trestu. Nesplnenie materiálnej podmienky krajský súd vo svojom rozhodnutí riadne odôvodnil.

Najvyšší súd z tejto časti odôvodnenia poukazuje najmä na predchádzajúcich dvanásť odsúdení E.A., prevažne za majetkovú trestnú činnosť, na to, že reedukačný program počas výkonu trestu odňatia slobody u neho neplní účel, ktorému slúži a i z tohto dôvodu prognóza jeho resocializácie a riadneho začlenenia späť do spoločnosti nie je priaznivá. Napriek jeho kladnému hodnoteniu vo výkone trestu odňatia slobody aj v Rakúsku aj na Slovensku, nie je záruka, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa opakovane nedopustí trestnej činnosti. Z týchto dôvodov si najvyšší súd dôvody krajského súdu uvedené v napadnutom uznesení pre ich správnosť a výstižnosť v celom rozsahu osvojil a v ďalšom na tieto dôvody odkazuje.

Vzhľadom na uvedené dôvody Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť odsúdeného E.A. podľa §

193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.